

ČESKÁ REPUBLIKA
R O Z S U D E K

J M Ě N E M R E P U B L I K Y

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Petra Polácha a Mgr. Petra Sedláka v právní věci žalobkyně **Mgr. L. K.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Kraje Vysočina, odboru územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 19.4.2011 č.j. KUJI 31859/2011, sp.zn. OUP 99/2011 Cí-2 **s e z r u š u j e** a věc **s e v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 2.046,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

[1] Žalobkyně se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 24.6.2011 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu kraje Vysočina, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 19.4.2011 č.j. KUJI 31859/2011, sp.zn. OUP 99/2011 Cí-2, kterým bylo zamítnuto jako nepřipustné odvolání žalobkyně proti usnesení Odboru regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu Městského úřadu Nové Město na Moravě (dále jen stavební úřad) č.j. MUNNMN/22094/2007-61 ze dne 19.1.2011, jímž bylo podle ust. § 66 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zastaveno řízení zahájené z moci úřední ve věci nepovolené přístavby kravína v areálu ZD Sněžné na pozemku p.č.st. 101 (v PK p.č.418/1) a p.č. 418/6 (v PK p.č. 418/1) v k.ú. Daňkovice.

II.

Stručný obsah napadeného rozhodnutí žalovaného:

[2] Z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného vyplývá, že stavebním úřadem bylo vedeno řízení o odstranění přístavby objektu kravína na pozemku parc.č. 101 v k.ú. Daňkovice. V průběhu řízení byla dohledána projektová dokumentace, ze které bylo zjištěno, že předmětná stavba byla ve stávající podobě rozhodnutím odboru výstavby rady ONV ve Žďáře nad Sázavou č.j. Výst/1.922/60 ze dne 5.11.1960 povolena. Usnesením stavebního úřadu č.j. MUNMNM/22094/2007-61 ze dne 19.1.2011 bylo proto řízení zastaveno. Žalovaný ve svém rozhodnutí zamítl odvolání žalobkyně jako nepřipustné s odkazem na ust. § 66 odst. 2 správního řádu v souvislosti s ust. § 76 odst. 5 tohoto zákona, jelikož správní řád proti takovému usnesení odvolání nepřipouští. Žalovaný dále opětovně přezkoumal dohledanou projektovou dokumentaci k rozhodnutí o přípustnosti stavby ze dne 5.11.1960 a současný stav stavby, přičemž konstatoval jejich vzájemný soulad.

III.

Žalobní body:

[3] Žalobkyně namítala, že řízení o odstranění přístavby objektu kravína na pozemku parc. č. 418/6 v k.ú. Daňkovice bylo nesprávně zastaveno, neboť nemělo být postupováno dle ust. § 66 odst. 2 správního řádu. Předložená projektová dokumentace je pochybná, neodpovídá současnému stavu, stavba na pozemcích žalobce je širší než podle dohledané projektové dokumentace, kolna je realizována jako uzavřená ze třech stran a nikoli jako otevřená, přístavby byly ve skutečnosti realizovány dvě, ačkoli dohledaná projektová dokumentace uvádí pouze tři přístavby. Dále žalobkyně rozhodnutí žalovaného napadala pro rozpor s geometrickými plány, nesoulad stavby s jejím skutečným provedením a neurčitost rozhodnutí z hlediska nedostatečného označení dotčených pozemků ve vlastnictví žalobkyně. Tím došlo k hrubému porušení správního řádu a zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon).

IV.

Vyjádření žalovaného k žalobě:

[4] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že z podkladů je zřejmé, že se na část přístavby kravína podklady z roku 1960 nevztahují a tato část měla být předmětem dalšího řízení. O zbývající nepovolené části stavby kravína se vede řízení o odstranění stavby dle ust. § 129 odst. 1 stavebního zákona. Stavební úřad totiž od počátku zahájeného řízení neidentifikoval ve svých písemnostech nepovolenou přístavbu dostatečně. Žalovaný učinil nápravu, neboť rozhodl, že se zastavuje řízení o stavbě o půdorysu 16x11,3m. Stavba provedená v terénu tento půdorys přesahuje, a právě touto zbývající částí se stavební úřad zabývá. Vzhledem k neurčitosti rozsahu nepovolené stavby bylo účelné zastavit řízení o odstranění přístavby kravína jako celku. Žalovaný trvá na zákonnosti postupu dle ust. § 66 odst. 2 správního řádu v návaznosti s ust. § 76 odst. 3 správního řádu. K tvrzení, že se žalovaný nevypořádal s námitkami ohledně pochybné projektové dokumentace žalovaný uvedl, že pokud zamítá žádost jako nepřipustnou, není povinen uplatněné námitky vypořádat. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

V.

Právní hodnocení soudu:

[5] Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s. poté, kdy účastníci řízení s tímto postupem vyslovili souhlas.

[6] Z obsahu správního spisu soud zjistil, že manželé Mgr. L. a V. K. podali dne 25.4.2007 podnět k zahájení řízení o odstranění nepovolených staveb na pozemcích v jejich vlastnictví (jednalo se o pozemky ve zjednodušené evidenci – parcely původ. pozemkový katastr p.č. 418/1 a 419/1 v k.ú. Daňkovice), přičemž v rámci podnětu upozorňovali na skutečnost, že na těchto parcelách se mají nacházet zcela samostatné nepovolené stavby, některé z nich už ani nesloužící svému účelu, ovšem mohou být zdrojem ohrožení (silážní jámy, zpevňující zídky, čerpací stanice). Na základě uvedeného podnětu zahájil z moci úřední stavební úřad řízení o odstranění stavby podle ust. § 129 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „stavební zákon“), které se týká stavby: přístavba objektu kravína, přístavba objektu dílen, přístavba obestavěného venkovního schodiště k objektu pro bydlení, zděná kolna s dřevěným přístavkem a dřevěná kolna k objektu pro bydlení v areálu ZD Sněžné na pozemku: přístavba kravína – st. p. 101, přístavba dílen, přístavba objektu pro bydlení – parc. č. 420 (v PK p.č. 419/1), zděná kolna – p.č. 419/1, dřevěná kolna – p.č. 419/1, 420 (v PK p.č. 419/1) v katastrálním území Daňkovice, jejímž vlastníkem je Zemědělské družstvo Sněžné. Usnesením stavebního úřadu ze dne 30.10.2007, č.j. MUNNMN/22094/2007-29 došlo k přerušení řízení o odstranění stavby označené jako přístavba objektu kravína, přístavba objektu dílen v areálu ZD Sněžné na pozemku st. p. 101 (v PK p.č. 418/1, 418/6 v PK p.č. 418/1), 420 (v PK p.č. 419/1) v katastrálním území Daňkovice, jejímž vlastníkem je Zemědělské družstvo Sněžné, a to do doby rozhodnutí soudu o podané žalobě na zřízení věcného břemena pro stavbu, uvedenou ve výroku usnesení. Dne 6.11.2007 vydal stavební úřad rozhodnutí č.j. MUNNMN/22094/2007-31 o zastavení části řízení, které se netýkalo staveb uvedených v citovaném rozhodnutí o přerušení řízení s tím, že se stavebnímu úřadu nepodařilo vyvrátit tvrzení vlastníka stavby, že stavba byla provedena na základě ohlášení, přestože podle sdělení úřadu Městyse Sněžné se nedochovala žádná korespondence, ani dokumenty týkající se daných staveb a přestože předmětné stavby přesahují svojí zastavěnou plochou limitní údaj 16 m² pro tzv. drobné stavby, protože stavebnímu úřadu je známo, že stavební komise povolovala na základě „ohlášení“ i stavby přesahující svými parametry zákonem dané druhy staveb. Jelikož stavební úřad neprokázal vlastníkově stavby, že stavba byla provedena bez stavebního povolení, odpadl důvod pro vedení řízení o odstranění stavby a stavební úřad řízení postupem podle ust. § 66 odst. 2 správního řádu zastavil. K odvolání manželů Kovářových zrušil žalovaný rozhodnutím ze dne 10.1.2008, č.j. KUJI 870/2008, sp. zn. OÚP 12/2008 Cí – 2 posledně citované rozhodnutí o zastavení řízení a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání s tím, že se stavební úřad nezabýval hodnocením předmětu řízení ve smyslu ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona a jeho rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek podkladů. V řízení o odstranění přístavby obestavěného venkovního schodiště k objektu pro bydlení, zděné kolny s dřevěným přístavkem a dřevěné kolny k objektu pro bydlení v areálu ZD Sněžné na pozemku parc. č. 419/1 a 420 poté stavební úřad pokračoval a následně přerušil usnesením ze dne 10.3.2008, č.j.

MUNMNM/22094/2007-39 řízení o odstranění stavby, zahájené dne 24.8.2007, ve věci stavby, přístavba obestavěného venkovního schodiště k objektu pro bydlení a zděná kolna s dřevěným přístavkem k objektu pro bydlení v areálu ZD Sněžné na pozemku p.č. 419/1 a 420 v k.ú. Daňkovice. Ve vztahu ke zbývajícím stavbám – dřevěné kolně k objektu pro bydlení v areálu ZD Sněžné na pozemku p.č. 419/1, 420 v k. ú. Daňkovice bylo rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 21.4.2008, č.j. MUNMNM/22094/2007-43 nařízeno vlastníkově této stavby – Zemědělskému družstvu Sněžné, její odstranění. Dne 18.11.2010 vydal stavební úřad sdělení, v němž uvedl, že pominuly důvody pro přerušení předmětného řízení (došlo k rozhodnutí soudu o žalobě na zřízení věcného břemene). Současně stavební úřad sdělil, že v době, kdy bylo řízení přerušeno, byly dohledány doklady k přístavbě k objektu kravína, z kterých je zřejmé, že se jedná o stavbu povolenou a bylo povoleno i její užívání. Dne 19.1.2011 vydal stavební úřad rozhodnutí o nařízení odstranění stavby – přístavby objektu dílen a přístavby obestavěného venkovního schodiště k objektu pro bydlení v areálu ZD Sněžné na pozemku p.č. 420 v k.ú. Daňkovice. Téhož dne stavební úřad vydal shora již citované rozhodnutí o zastavení řízení o nařízení odstranění stavby – přístavby objektu kravína v areálu ZD Sněžné na pozemku st. p. 101, parc. č. 418/6, k.ú. Daňkovice pod č.j. MUNMNM/22094/2007-61. Na základě odvolání žalobkyně a jejího manžela poté žalovaný přistoupil k vydání žalobou napadeného rozhodnutí.

[7] Žalobkyně především namítala nezákonnost postupu stavebního úřadu, který řízení o nařízení odstranění stavby zastavil postupem ve smyslu ust. § 66 odst. 2 správního řádu, z čehož je nutno dovodit i nezákonnost postupu žalovaného, jenž fakticky svým rozhodnutím o zamítnutí odvolání žalobkyně a jejího manžela jako nezákonné rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.

[8] Předmětem přezkumu v projednávané věci je rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto pro nepřipustnost (podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu) odvolání žalobkyně a jejího manžela proti usnesení stavebního úřadu o zastavení řízení o odstranění stavby postupem podle ust. § 66 odst. 2 správního řádu. Podle tohoto ustanovení platí, že řízení vedené z moci úřední správní orgán usnesením zastaví, jestliže zjistí, že u některého správního orgánu již před zahájením tohoto řízení bylo zahájeno řízení v téže věci, nebo jestliže v řízení, ve kterém nemohou pokračovat právní nástupci, odpadl jeho důvod, zejména jestliže účastník zemřel nebo zanikl, anebo zanikla věc nebo právo, jehož se řízení týká; toto usnesení se pouze poznamená do spisu. Podle ust. § 76 odst. 5 věta třetí správního řádu přitom platí, že proti usnesení, které se pouze poznamená do spisu a proti usnesení, o němž to stanoví zákon, se nelze odvolat. Pokud by se tedy mělo jednat v případě předmětného rozhodnutí stavebního úřadu o usnesení o zastavení řízení vedeného z moci úřední, jehož důvod odpadl, pak by žalobkyni, případně jejímu manželovi nepřislušelo právo odvolat se proti takovému usnesení a postup žalovaného, který odvolání jako nepřipustné zamítl, by byl správný. Tak tomu však v projednávané věci není.

[9] Z obsahu připojeného správního spisu i ze znění ust. § 129 odst. 1 stavebního zákona, vyplývá, že předmětné řízení bylo vedeno z moci úřední a chtěl-li stavební úřad postupovat podle ust. § 66 odst. 2 správního řádu, musely být splněny další podmínky, vyplývající z tohoto ustanovení, a sice že by správní orgán zjistil, že u některého správního orgánu již před zahájením tohoto řízení bylo zahájeno řízení v téže věci nebo že by se jednalo o řízení, ve kterém nemohou pokračovat právní nástupci, odpadl v něm jeho důvod, zejména jestliže by účastník zemřel nebo zanikl, anebo zanikla věc nebo právo, jehož se řízení týká. V projednávané věci stavební úřad i žalovaný tvrdí, že se jedná o řízení, jehož důvod odpadl, neboť byly dohledány doklady k přístavbě objektu kravína, čímž předmětná stavba přestala

být stavbou nepovolenou. Ve skutečnosti však důvod řízení po jeho zahájení neodpadl, nýbrž fakticky odpadla pouze domněnka stavebního úřadu o nutnosti vést v dané věci řízení, neboť stavební úřad dospěl k závěru, že stavba není stavbou nepovolenou. Za této situace stavební úřad pochybil, protože řízení o odstranění stavby zastavil usnesením podle § 66 odst. 2 správního řádu a tímto postupem (jak také správně vysvětluje v napadeném rozhodnutí žalovaný) zkrátil účastníky řízení na jejich právu na projednání věci ve dvou instancích. Stavební úřad měl postupem podle § 67 správního řádu meritorně rozhodnout, neboť ani stavební zákon, ani stavební řád, mu neumožňují řízení o odstranění stavby zastavit v případě, kdy stavební úřad shledá, že nejde o stavbu postavenou bez či v rozporu se stavebním povolením; vydání rozhodnutí ve věci nebrání ani skutečnost, že v ust. § 129 stavebního zákona, není upraveno, jakým způsobem se má řízení o odstranění stavby ukončit v případě, že stavební úřad v průběhu řízení zjistí, že nebyly dány důvody pro jeho zahájení. Stavební zákon ukládá nařídit odstranění stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu, anebo v rozporu s ním, z čehož je nutno dovodit, že pokud dospěje stavební úřad k závěru opačnému, a to že se nejedná o nelegalizovanou stavbu, je povinen vyslovit, že odstranění stavby se nenařizuje. Proti tomuto rozhodnutí je odvolání účastníků řízení přípustné a těmto je zachováno právo na projednání věci ve dvou instancích. Ke stejnému závěru dospěl ve skutkově obdobném případě i Nejvyšší správní soud, jak je uvedeno v jeho rozsudku ze dne 28.7.2011, č.j. 5 As 30/2011 – 93, přístupném na www.nssoud.cz.

[10] Soud tedy uzavírá, že žalovaný pochybil, neboť označil postup stavebního úřadu, který zamítl odvolání jako nepřipustné, souladný se zákonem. Nebyly totiž splněny podmínky ust. § 66 odst. 2 správního řádu a nebylo možné řízení zastavit pouze usnesením poznamenaným do spisu, proti kterému nelze podat odvolání. Z výše uvedeného vyplývá, že aplikací ust. § 66 odst. 2 správního řádu byla žalobkyně zkrácena na svém právu domáhat se přezkumu rozhodnutí u odvolacího orgánu.

[11] K dalším žalobním námitkám soud uvádí, že je zcela předčasné se k nim vyjadřovat, neboť uvedené námitky je nutno prvotně zkoumat v rámci správního řízení, k čemuž však v projednávané věci v důsledku nesprávné aplikace ust. § 66 odst. 2 a § 92 odst. 1 správního řádu vůbec nedošlo. Rozhodnutí o zastavení řízení o odstranění stavby se námitkami žalobkyně a jejího manžela, uvedené ve vyjádření k podkladům rozhodnutí, nezabývalo a napadené rozhodnutí žalovaného nezákonně zkrátilo žalobkyni a jejího manžela o právo na projednání věci ve dvou instancích.

[12] Krajský soud v Brně zrušil žalobou napadené rozhodnutí žalovaného postupem dle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť toto rozhodnutí nemůže z hlediska přezkumu jeho zákonnosti obstát.

VI. Náklady řízení

[13] Výrok o nákladech řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně byla v řízení plně úspěšná, proto jí náleží náhrada nákladů za zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč dle položky 14a bodu 2. písm. a) Sazebníku soudních poplatků zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a náhrada

poštovného vynaloženého v souvislosti s tímto soudním řízením ve výši 46,- Kč. Celkem přiznaná náhrada nákladů řízení dosáhla výše 2.046,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 25.10.2012

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu